

ten afsluiten en de Italianen zijn kurkdroog, de Nederlanders kletsnat.

Na een uur van druipnat rillen en bibberen, worden de beide groote concurrenten aan den start geroepen met de helft der andere deelnemers. Dan begint het groote eind-duel, nog altijd in den nu minder geworden regen op een kletsnatte baan, die ook al weer in het voordeel der Italiaansche Lightweights is. Bij den start zijn de Italianen direct weg, twee van de drie Nederlanders kunnen eerst op hunne half verdronken machines niet weggkomen, verliezen kostbare minuten. Dan — met een zucht van verlichting — zie ik ze wegspuiten. Ons kleine groepje Hollanders is zenuwachtig. We nemen tijd op, den chronometer in de hand. De Italianen rijden als duivels, zijn angstig snel. Maar onze Hollanders rijden gelukkig subliem. Op de natte baan flitsen Van Hamersveld en Bakker Schut telkens weer voorbij met een tempo van 120 K.M. De Engelschen roepen bravo. Eysink, onze derde rijder, iets minder snel, draait toch altijd nog tegen de 100. Maar ook de tegenpartij houdt vast. Als eindelijk het beslissende uur afgeloopen is, wordt niets bekend gemaakt. De beslissing is een rezensom geworden. De Italianen cijferen, de Engelsche officials houden een oog in het zeil. De Engelschen, de Duitschers, de Tsjechen komen feliciteeren, maar we durven hun gelukwensch niet in ontvangst te nemen. Als onze Bugatti Monza verlaat, weet niemand nog iets. Terwijl de race-auto's de baan al weer in bezit nemen, gaat alles in onzekerheid Milaanwaarts. Om 6 uur duikt het gerucht op dat Italië gewonnen heeft. We zeggen niet veel, zitten in de bar van het hotel bij elkaar en wachten....

Dan om half acht vliegt een der Engelsche officials op mij af: „Hallo Captain Rivers, Holland 's got the Vase." En het blijkt juist. Nederland, het land zonder bergen en nagenoeg zonder motorrijwielland heeft met een ploeg van 3 amateurs, vrijwel vergeleken bij de profs van de sterkste motorrijwiellanden van Europa, den landenwedstrijd gewonnen om de Zilveren Vaas, terwijl Italië de Trophy in de andere afdeeling veroverd heeft, en dat in de zwaarste zesdaagsche die ooit werd verreden. Na onze zwemsters, onze roeiers, gaan nu ook onze motorrijders bewijzen, tot de allerbesten in Europa te behooren.

Is het wonder, dat op dezen avond in Milano in het Nederlandsche kamp een „Oranje-boven" stemming heerscht?!

Koolhaas Rivers.

Ter Recensie

Een aardig programma, uitgegeven ter gelegenheid van het V.V.A. Juniores-tournooi, werd ons ter bespreking toegezonden. Wat de Corinthians doen voor het geheele land, doet V.V.A. op energieke en keurige wijze voor de Amsterdamsche voetbaljeugd. Het kan niet anders of deze propaganda van voetbal onder de jongeren zal zijn vruchten afwerpen ten aanzien van de verbetering van het spelpeil en de wijze waarop voetbal moet worden gespeeld.

F.A.M.O.S., de Federatie van Amsterdamsche Middellbare Scholen voor Ontspanning en Sport, zendt ons haar „Mededeelingen", welke ditmaal als een propagandanummer voor de beoefening van sport in „Famos"-verband dient.

De heer K. H. van Schagen, gemeentelijk inspecteur der Lich. Opvoeding, schrijft er het volgende in over „Famos":

„Hier niet, zooals bij de groote-menschen sport helaas niet zelden voorkomt, enkele sterren, waarvoor iedereen voorzichtig op zij gaat, maar een geheel van jonge menschen, waarvan ieder afzonderlijk weet, dat hij, overeenkomstig zijn aanleg (om eens een uiterste te noemen, „reeds door het repareren van een binnenbal of een paar goalpalen") aan het algemeen belang kan bijdragen.

Ik ben er zeker van, dat F.A.M.O.S. zich in dezen geest, die de echte en sportieve is, zal blijven ontwikkelen, en hierdoor in kracht en in aanzien nog belangrijk zal toenemen."

Bravo. Zoo moet het inderdaad zijn!

De Reichsbahnzentrale für Deutsche Verkehrswerbung zendt ons een viertal affiches, met voorstellingen van Duitsch steden- en natuurschoon, welke prachtige platen, in koperdiepdruk uitgevoerd, velen tot reizen zullen verlokken.

Van het Nederlandsch Olympisch Comité gewerd ons het jaarverslag 1930—1931, waarin de secretaris-penningmeester G. van Rossem een uitvoerig exposé geeft van de activiteit van het N.O.C., mede in verband met de a.s. Olympische Spelen te Los Angeles. Nieuwe gezichtspunten opent het verslag niet, of het mag een opwekking tot steun aan de Olympische Loterij zijn, van het resultaat waarvan het wel zal afhangen, of ons land in Amerika zal zijn vertegenwoordigd.

Het „Deutscher Golf Verlag" (Leipzig C 1) zendt ons een werkje van de hand van C. Mensendieck en E. Hartwig, waarin „Gymnastik für Tennis- und Golfspieler" wordt uiteengezet. Een handig boekje met doeltreffende oefeningen, verduidelijkt door goede foto's. Prijs R.M. 1.